

Погрѣшно се казва, че Г. Драгошиновъ е далъ ижеята и основалъ читалището презъ 1870 година или 1873 година. Истината е, че това читалище се основало по инициативата и почина на Д-ръ Стойчо Христовъ, който се завръща отъ Букурещъ като лѣкаръ въ Севлиево, става учителъ и културенъ деецъ. Трѣбва да се приеме, че първиятъ председателъ на читалището е билъ Д-ръ Ст. Христовъ, а презъ 1873 г. е билъ Гочо Драгошиновъ, а презъ 1875 година е билъ Стефанъ Пешевъ. Презъ същата година последниятъ заедно съ другаря си Никола Геновъ почнали да издаватъ първиятъ Севлиевски вестникъ „Гайда“ като хвърчащъ листъ и въ водната-програмна статия се казва: „прѣ-многo са зарадвахмѣ като чоохмѣ че са отворили въ градътъ ни читалище и ученическа дружина съ цѣль да развиятъ нашитѣ граждани умствено и да ги направѣтъ да познаѣтъ доброто и народополезното“.

Тогава читалището се е помѣщавало въ двуетажното здание на главната улица (Кормянска), принадлежаще на Д. Чаръкчоолу, а после на Д. Рачовъ при Иванчо Ионковъ и Иванчо Котбоолу. Следъ освобождението става клубъ на соц. демократическата партия.

Въ книгата си „Черти изъ живота на Г. Драгошиновъ“, стр. 14 В. Беязовъ пише: „Той продължава да бѣде деятеленъ членъ, добродѣтель на читалището и радетелъ за училището. Читалищното настоятелство въ съставъ: Г. Драгошиновъ, Сава Яковъ Бъчеваровъ, Стефанъ Попнедюовски и Кръстю Денчевъ сключили следния контрактъ: „Долоподписанитѣ читалищни членове условихме госпожица Радка п. Петюва за учителка на градското ни дѣвическо училище загроша 2,500, които ще ѝ плащаме съразмѣрно на всѣки месецъ. Годината почва отъ 1 августъ 1874.

гр. Севлиево, 30 юлий 1874 г.

Читалищно настоятелство:

(Следватъ горнитѣ саморѣчни подписи).

Учителката

Рада Полъ Петева,

която презъ 1875 година по порѣчка на Н. Геновъ заедно съ

Мариола Иванова

е ошила знамето на Севлиевския революционенъ комитетъ.

